

Teze k diskusi

Zásadním způsobem vážne spolupráce průmyslové sféry s českými vědeckými a výzkumnými institucemi.

České výzkumné ústavy stejně jako čeští vědci mají nepatrnou motivaci dotahovat řešení výzkumných úkolů až k tržnímu využití. Jsou hodnoceni za množství publikací a v lepším případě za jejich umístění v časopisech s dobrým impaktem a pověstí. S požadavky podnikatelské sféry se zcela míjejí. Výzkum, který produkují, není pro průmysl atraktivní. Vysoké školy a výzkumné ústavy jsou financovány plošně, objem přidělených prostředků není v žádoucím vztahu ke kvalitě produkovaných výsledků. Průmysl nemá žádný reálný vliv na výzkumné zaměření ústavu nebo vysokoškolského pracoviště.

Vysoké školy fakticky řídí akademické senáty, což jsou reálně vzato sbory průměrných pracovníků, kteří mají logickou snahu potlačit jakékoli projevy výjimečnosti, neboť tím by se jejich průměrnost stala ještě zřetelnější. Profil absolventů je rýsován spíše tradicí a zavedenými postupy než tím, že by školy naslouchaly skutečným potřebám průmyslu. Profesorská místa jsou obsazována kariérním postupem a zcela chybí vytváření odborných pracovišť (ústavů, kateder) podle aktuálních průmyslových proudů. V čele takového pracoviště by měl stát profesor, vybraný konkursem z řad nejlepších odborníků, bez ohledu na to, zda pochází z akademické obce nebo z průmyslu.

Míra využití veřejných prostředků je nevalná, množství poskytovatelů vede k překryvům, plýtvání, řada resortů prostředky deklarované na výzkum ve skutečnosti používá jako provozní, řízení výzkumu na ministerstvech je často nekompetentní a postižené fluktuací úředníků. V grantových soutěžích se hodnotí především sliby, závěrečné oponentury jsou měkké a podléhající osobním vazbám

Nové technologie přinášejí do země zpravidla zahraniční investoři, naopak chybí národní kapitál, který by kultivoval technologicky velmi pokročilá a průlomová odvětví. Místo skutečných inovací často produkuje imitace. Chybějí peníze k tvorbě prostředí, ve kterém se líhnou talenty. Je žádoucí zvažovat investiční pobídky nastavené podle úrovně znalostních aktivit, které investice přinášejí, případně uvažovat o pobídkách technologicky specifických.

Přetrvává nevalné povědomí o způsobech a nutnosti ochrany duševního vlastnictví, které je však pro úspěšné inovace klíčové. Čeští manažeři považují tuto záležitost za okrajovou, výzkumní pracovníci se na případném výnosu z využití patentů apod. podílejí jen zlomkem, ani oni tedy nemají motivaci dotahovat nápady do patentovatelné podoby. Motivace k ochraně duševního vlastnictví je zejména nízká ve sféře akademické, kde převládá honba za okamžitou publikací. Naopak pro již udělenou patentovou ochranu přetrvává špatná vymahatelnost práva v případě jejího porušení.